

Verzoek van de Raad van State (België), XIIIe kamer, van 29 april 2004 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Inter-Environnement Wallonie en Waalse Gewest

(Zaak C-208/04)

(2004/C 179/14)

De Raad van State (België), XIIIe kamer, heeft bij beschikking van 29 april 2004, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 11 mei 2004, in het geding tussen Inter-Environnement Wallonie en Waalse Gewest, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

„Moet artikel 1, sub a, van richtlijn 75/442/EEG van 15 juli 1975 ⁽¹⁾, zoals gewijzigd bij richtlijn 91/156/EEG van 18 maart 1991 ⁽²⁾, aldus worden uitgelegd dat het de lidstaten is toegestaan door middel van een rechtsnorm een categorie van stoffen te creëren die noch tot de categorie van afvalstoffen, noch tot de categorie van producten behoren, en toch hetzij onder de definitie van afvalstoffen van artikel 1, sub a, voornoemd kunnen vallen, hetzij stoffen of voorwerpen kunnen bevatten die onder die definitie van afvalstoffen kunnen vallen?”

⁽¹⁾ Richtlijn 75/442/EEG van de Raad van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen (PB L 194 van 25.07.1975, blz. 39).

⁽²⁾ Richtlijn 91/156/EEG van de Raad van 18 maart 1991 tot wijziging van Richtlijn 75/442/EEG betreffende afvalstoffen (PB L 78 van 26.03.1991, blz. 32).

Beroep, op 12 mei 2004 ingesteld door Commissie van Europese Gemeenschappen tegen Republiek Oostenrijk

(Zaak C-209/04)

(2004/C 179/15)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 12 mei 2004 beroep ingesteld tegen de Republiek Oostenrijk door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door Michel van Beek en Bernard Schima als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat de Oostenrijkse Republiek de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 4, leden 1 en 2, van richtlijn 79/409/EEG van de Raad van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand ⁽¹⁾ (hierna: „Vogelrichtlijn”) en artikel 6, lid 4, juncto artikel 7 van richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna ⁽²⁾ (hierna, in aansluiting op de begrippen „Fauna-Flora-Habitat”: „FFH-richtlijn”), doordat zij

— de deelgebieden „Soren” en „Gleggen-Köblern” die naar wetenschappelijke criteria samen met de aangewezen

speciale beschermingszone „Lauteracher Ried” tot de naar aantal en oppervlakte meest geschikte gebieden volgens artikel 4, leden 1 en 2, van de Vogelrichtlijn behoren, niet in deze speciale beschermingszone heeft opgenomen; en

— bij de verlening van toestemming voor de geplande aanleg van de autosnelweg Bodensee S 18 de vereisten die overeenkomstig artikel 6, lid 4, van de FFH-richtlijn gelden ingeval het plan ondanks negatieve conclusies van de beoordeling van de gevolgen voor het gebied toch wordt gerealiseerd, niet naar behoren en niet volledig in acht heeft genomen.

2. te verstaan dat de Oostenrijkse Republiek in de kosten wordt verwezen.

Middelen en voornaamste argumenten

De Oostenrijkse Republiek heeft de Commissie ervan in kennis gesteld, dat zij het gebied „Lauteracher Ried” in Vorarlberg als speciale beschermingszone (SBZ) heeft aangewezen. Dit gebied is een belangrijke broedplaats voor de in bijlage I bij de Vogelrichtlijn genoemde vogelsoort kwartelkoning (*crex crex*) en een belangrijke broed-, rust- en doortrekplaats voor een reeks andere trekvogelsoorten in Vorarlberg.

De Commissie acht de huidige grenzen van de SBZ Lauteracher Ried vanuit ornithologisch oogpunt onbegrijpelijk; indien de gebiedsdelen „Soren” en „Gleggen-Köblern” daarin niet worden opgenomen, zijn deze grenzen vanuit wetenschappelijk oogpunt niet geschikt om een langdurige instandhouding van de bedreigde vogelsoorten te verzekeren. Hieruit volgt dat de Oostenrijkse Republiek de vereisten van artikel 4, leden 1 en 2, van de Vogelrichtlijn niet in acht heeft genomen.

Voorts zijn de uit artikel 6, lid 4, juncto artikel 7 FFH-richtlijn voortvloeiende verplichtingen in verband met de geplande aanleg van de autosnelweg Bodensee S 18 op het gebied van de voor het gebied Lauteracher Ried geldende beschermingscriteria, die tot een negatieve conclusie ten aanzien van de gevolgen van de geplande aanleg van de autosnelweg voor de doelstellingen van bescherming en instandhouding van de vogelsoorten in het Lauteracher Ried had geleid, lijkt weliswaar in grote lijnen overeen te komen met de beoordeling van de gevolgen overeenkomstig artikel 6, lid 3, van de FFH-richtlijn, doch de nadere handelwijze die artikel 6, lid 4, voorschrijft indien de beoordeling tot negatieve conclusies leidt, is achterwege gebleven: de lidstaat is in gebreke gebleven met betrekking tot het zoeken naar alternatieve oplossingen en het nemen van compenserende maatregelen.

⁽¹⁾ PB L 103, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 206, blz. 7.